

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De vindicta hostium loci sanctae Mariae, cap. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

inopinata immutatione glorificantes, orationes in-
 junctas, cum gratiarum actione dimiserunt. APO-
 LONIVS: Non miror, si aduocatiam suam tam potēs
 regina defendit. CÆSARIYS: Verum dicis, licet enim
 sit mater misericordiæ, non tamen obliuiscitur circa
 immisericordes vindictæ.

CAPVT VII.

DVm nobilis femina domina Aleydis de Mols-
 berg, cum consensu mariti sui Euerhardi Bur-
 grauij quædam allodia sua, per inspirationem
 diuinam, ad nouam Abbatia ordinis nostri construē-
 dam in manus domini Henrici Abbatis nostri libere,
 & sine omni contradictione tradidisset, & ante ipsius
 mortem domus, quæ vocatur locus Mariæ, constru-
 cta fuisset, viri quidam nobiles, ex eius cognatis, post
 eius mortem, contra iusurandum venientes, eandem
 nouellam plantationem querimonijs, minis, rapinis,
 multisque alijs incommodis molestare cœperunt.
 Sancta verò Dei genitrix Virgo Maria, eiusdem cœ-
 nobij Domina & Aduocata, sicut à multis dicebatur,
 hoc apud filium egit, vt Henricus de Molsberg, qui
 præcipuus videbatur, obsideretur, & supra vires dam-
 nificatus, de proprio castro eliminaretur. De Ze-
 genbergh vir nobilis, à quo multum domus prædicta
 vexabatur, à seruo suo satis mirabiliter occisus est: ali-
 quidam, ad eius deprædationem properās, in via cre-
 puit medius. Quam vindictam cum audisset alius qui-
 dam nobilis, vnus de cohæredibus, venit ad locum ti-
 more correptus, dicens: Domina mea sancta Maria
 sint tua tibi, ego parti meæ renuntio. Wilhelmus mi-
 les de Helpenstein, ab vxore instigatus, quæ se hære-
 dem possessionum collatarum dicebat, cortem me-
 liorem inuadens, fratres multis expensis grauabat.
 Interim sacerdos quidam religiosus, confessor eius,
 nocte quadam in loco sanctæ Mariæ se per visum
 transpositum vidit, & cum quidam ex sacerdotibus
 celebraturus esset Missam, & a supradicto Wilhelmo
 impediretur, vir quidam nigerrimus fuste illum per-
 cussit, & occidit. Quem visum, cū ei recitasset, asserēs

eum in breui moriturum, nisi a vexatione monachorum cessaret, ille stimulis quotidianis vxoris suae vrgeri conquerens, non acquieuit consulenti. Citatus literis papalibus, cum esset in violenta possessione, & iudices cum Aduocatis iam negotium diutius pertractassent, tandem partibus duos dies præfixerunt; unum amicabilem ad componendum, alterum ad litigandum. Qui cum componere non possent, diesque tres adhuc superessent ad litigandum, Ioanes de Horechim in veteri monte Conuersus, proxima nocte vidit se in somnis esse in loco sanctæ Mariæ, audiens virginem gloriosam clara voce dicentem: Oportet me recedere a loco isto. Dicente Conuerso: Quod ibis ô Domina? Respondit: ad filium meum, conqueri de Wilhelmo de Helpenstein, qui me non sinit quiescere in loco isto. Manè verò visionem referens Cellerario iam memorari Wilhelmi, subjunxit: Sciatis pro certo, quod dominus vester citò morietur propter conuentum loci sanctæ Mariæ. Cui ille subridendo respondit: Non curetis, tamen vellemus esse absoluti ab eo, qui post dies paucos pede truncatus pœnam soluit irrisionis. Eadem verò die, cum Wilhelmus circa nemus spatia-retur, nisum portans super pugnus, a duobus seruis comitis Seynensis, qui hominem sui iuris captiuum ducebant, quem ipse excutere nisus est, lancea transfossus, animam protinus exhalauit. Eadem hora, obsesta quædam in villa, quæ Trys dicitur, a castro Helpenstein satis remota, ita cœpit saltare, manusque cum cachinno complodere, vt vix a duodecim hominibus possent teneri. Interrogata quid haberet? Respondit: Modò in hac hora magister meus acquisiuit tres animas: noueritis Wilhelmum de Helpenstein iam occisum. APOLLONIVS: Quæ fuerunt illæ tres animæ? CÆSARIVS: Occisi, & occidentium, sicut con-jicio, eo quod animam mortui habuerit in re, alias duas in spe. Non multo post interrogatus diabolus in Briseke de anima eiusdè Wilhelmi, per os alterius feminae respondit: Magister meus habet eam, & pro-pter monachos quos spoliauerat, pice & sulphure illa
 infudit,

infudit, vsque ad summum replens. Vxor verò, quæ ad tantum malum instigauerat eum, post breue tempus a priuigno de castro cum liberis eiecta est: Nam, cum sit inexpugnabile, cum scalis nocte intras, illam turpiter eiecit, iniuriam beatæ Dei genitricis semperque virginis Mariæ vindicans. Ab illo tempore vsque hodie monasterium cortem eandem quietè possidet, meritis gloriosæ Virginis Mariæ adiutum. APOLLONIVS: Satis mihi iam probatum est, quòd ipsa totius sit orbis conseruatricis, tribulatorum consolatrix, fida sibi famulantium defensatrix. Quòd autem peccatores per illam illuminentur, quod his omnibus salubrius iudico, aliquo mihi ostendi precor exemplo. CAESARIVS: Cùm homo homini saepe primam obtineat gratiam, multo amplius hoc credendum est de matre Domini.

CAPVT VIII.

CAnonicus quidam sancti Cuniberti in Colonia, nomine Henricus, vita satis secularis, cum die quadam solus equitaret, nubecula lucida viam ipsam, eo intuente, transuolauit, vocemque clarissimam de ipsa nube audiuit dicentem: Fiat voluntas tua, sicut in cælo & in terra: eratque vox eadem tantæ dulcedinis, vt quotiens eius postea recordaretur, lacrymis infunderetur. Cumque vocem hanc cælitus demissam minùs attenderet, vel potius non intelligeret, nocte quadam per visum se stare vidit in capella domus suæ ante altare, coram imagine Beatæ Dei genitricis Mariæ. Quam cum verbis angelicis solito salutaret, respōdit illa: Vt quid me salutas? homo perditus es; & nisi vitam tuam emendaueris, citius peribis. Ego enim & sanctus Benedictus intercessimus pro te. Qui cum secundā hanc admonitionem, dulcedine vitæ secularis abstractus, negligeret, circa tēpus sex hebdomadarum tam graui infirmitate correptus est, vt inungeretur, nec vlla esset spes vitæ eius. Tunc demū ad cor reuersus, & quid audierit, quidve viderit, recordatus, fratribus quibusdam Bergensibus, ordinis Cisterciensis, ad se vocatis, se reddidit, qui in proximo

B b 3

pascha

*B. Virgine
nē obime
re pecca-
toribus
gratiam
illumina-
tione.*
Matt. 6.